

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 29. august 2022

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1216 (MOF alm. del) stillet 1. august 2022 efter ønske fra Kristian Phil Lorentzen (V).

Spørgsmål nr. 1216

”Er ministeren enig i, at målet om udlægning af urørt skov kunne nås ved indgåelse af frivillige aftaler med private skovejere i sammenhæng med certificering af de pågældende private skove som alternativ til planen om udlægning af enorme arealer i statsskovene med urørt skov og ophør af træproduktion?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet Miljøstyrelsen, som oplyser, at:

”Skovejere, som indgår en frivillig skov-certificeringsaftale, forpligter sig til, at der som minimum udlægges 10% af det samlede certificerede areal til biodiversitet. FSC-certificeringsordningen taler om arealer til bevaring og fremme af biodiversitet, mens PEFC-certificeringsordningen taler om udlæg af biodiversitetsareal, herunder urørt skov.

For begge certificeringsordninger gælder, at lysåbne naturarealer kan udgøre en andel af de 10%. FSC stiller krav om, at minimum 5% af det certificerede areal skal være urørt skov. PEFC stiller krav om, at der skal indgå skovarealer, men ikke en specifik andel. PEFC kræver dog, at arealer der på certificeringstidspunktet var urørt skov eller naturmæssigt særlig værdifuld skov, skal bevares og udlægges inden for 10% grænsen. Skovejendomme under 50 hektar er undtaget fra PEFC's 10%-krav. Her udgør det samlede areal af nøglebiotoper som minimum biodiversitetsarealet. Mere end 90% af de danske skovejendomme er mindre end 50 ha.

Hvis det samlede private skovareal i Danmark blev certificeret (ca. 480.000 ha), ville der, med de nuværende ordninger, være usikkerhed om hvor meget urørt skov det rent faktisk ville medføre. Det skyldes ovennævnte forpligtelser, hvor arealer til biodiversitet kan omfatte andet end urørt skov, samt undtagelsen for mindre skove.”

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum